

عنوان مقاله:

ارزیابی تراکم و آرایشهای مختلف کاشت دو گونه بومی زعفران در منطقه ی تبریز

محل انتشار:

دومین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ویدا عظیم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

ورهرام رشیدی - استادیار گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

سیدعلی موسی زاده - هیات علمی سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، تبریز

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی تراکم و معرفی آرایش کاشت مناسب رقم تجاری زعفران در منطقه تبریز، آزمایش مزرعه ای بصورت فاکتوریل بر پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی 90 در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی شامل دو گونه ی بومی (تهیه شده از گناباد مشهد و بناب مرند تعداد پیاز در هر کپه (2، 4، 6 پیاز) و دو نوع آرایش کاشت (فاصله کاشت روی ردیف 20، 25 و فاصله ردیف 35، 30) را شامل می شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تیمار ژنوتیپ، بر هیچ کدام از صفات تأثیری نداشته است، بنابراین ژنوتیپ ها از نظر صفات مورد مطالعه، تفاوتی نداشتند. تیمار تعداد پیاز، فقط صفت ارتفاع بوته را در سطح احتمال پنج درصد تحت تأثیر قرار داد همچنین تیمار آرایش کاشت تأثیر معنی داری در سطح احتمال 5% بر روی صفات ارتفاع بوته و عملکرد کلاله داشت. اثر متقابل بین ژنوتیپ و تعداد پیاز نشانگر اختلاف معنی داری در صفت ارتفاع بوته در سطح احتمال 1% و وزن خشک کلاله در سطح احتمال 5% بود. اثر متقابل ژنوتیپ و الگوی کاشت و اثر متقابل الگوی کاشت و تعداد پیاز در هیچ کدام از صفات تأثیر معنی داری نداشت و اثر متقابل سه جانبه ژنوتی \times تعداد پیاز \times آرایش کاشت ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد تحت تأثیر قرار داد.

کلمات کلیدی:

آرایش کاشت، تراکم کاشت، زعفران، عملکرد خشک کلاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/287225>

